

યોયેલનું પુસ્તક અને લાઓદિકીય સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - સંખ્યા બાવીસ

Jeff Pippenger

2026-01-02

બાવીસમો નંબર

પાછલા લેખમાં “સર્પસંતાન” ની પેઢી તરીકે પ્રાચીન ઇઝરાયેલના ચાર સંદર્ભોમાંથી આપણે અડધા માર્ગે પહોંચ્યા હતા. મથિમાં, યોહાન અને ઇસુ બંને ફરીસીઓ અને સદૂકીઓને સર્પસંતાનની પેઢી તરીકે સંબોધે છે. યોહાન પરીક્ષણની એવી પ્રક્રિયાની શરૂઆતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે તેની આ શિક્ષામાં ઓળખાય છે કે જે ઇસુ તેની પાછળ આવનાર હતા—તેઓ પોતાનું ખળું સંપૂર્ણપણે શુદ્ધ કરશે. ઇસુએ, શેબાની રાણી અને નીનવેનો ઉલ્લેખ કરીને, યોહાનની પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાં ન્યાયની પ્રક્રિયાનો સમાવેશ કરીને વધારો કર્યો. ન્યાય યોથી પેઢીમાં થાય છે, અને ન્યાયમાંનો એક વર્ગ સર્પો તરીકે પ્રગટ થાય છે, કેમ કે તેમનો પિતા શેતાન છે. ઇસુએ યોથી પેઢી ચિહ્ન માગે છે તે મુદ્દો પણ ઉમેર્યો, જ્યારે ચિહ્ન સ્પષ્ટપણે તેમની સામે જ હતું.

માથ્યુ અધ્યાય ત્રેવીસમાં ફરીસીઓ અને સદૂકીઓ ઉપરના “હાય” પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે, અને પરીક્ષણ તથા ન્યાયની પ્રક્રિયા ફરીથી અંતિમ પેઢી સાથે સંકળાયેલી દર્શાવવામાં આવી છે. અધ્યાય બાવીસ, અધ્યાય ત્રેવીસના હાયોના પ્રસંગ માટે પરિસ્થિતિ તૈયાર કરે છે.

જ્યારે ફરીસીઓ એકત્ર થયા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને પૂછ્યું, કહેતાં, ખ્રિસ્ત વિશે તમારો શું વિચાર છે? તે કોનો પુત્ર છે?

તેઓ તેને કહે છે, દાવિદનો પુત્ર.

તેણે તેમને કહ્યું, તો પછી દાવીદ આત્મામાં તેને પ્રભુ કહીને કેમ કહે છે, ‘પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું, મારી જમણી બાજુએ બેસ, જ્યાં સુધી હું તારા શત્રુઓને તારાં પગની પાટલી ન બનાવું?’ તો પછી દાવીદ તેને પ્રભુ કહે છે, તો તે તેનો પુત્ર કેવી રીતે છે?

અને કોઈ મનુષ્ય તેને એક શબ્દનો પણ ઉત્તર આપી શક્યો નહીં; અને તે દિવસથી આગળ કોઈ મનુષ્ય તેને વધુ પ્રશ્ન પૂછવાનો હિંમત પણ કરી શક્યો નહીં. મત્તી 22:41-46.

જ્યારે આગળની કોઈપણ પરસ્પર ક્રિયા માટેનો દ્વાર બંધ થઈ ગયો, ત્યારે ઇસુ પછીના અધ્યાયમાં આઠ શાપોચ્ચારો જાહેર કરે છે. તેરમી કલમમાં શાપ સ્વર્ગના રાજ્યના દ્વારો બંધ કરવા માટે છે. અંતિમ વરસાદ સ્વર્ગના દ્વારોમાંથી જ વરસાવવામાં આવે છે. આ આઠ શાપોચ્ચારો તેમના વિષે છે, જેઓ એવો દાવો કરે છે કે જે દ્વાર કોઈ મનુષ્ય ખોલી શકતો નથી તે તેઓ ખોલે છે અને જે દ્વાર કોઈ મનુષ્ય બંધ કરી શકતો નથી તે તેઓ બંધ કરે છે. દર્શનમાં સિસ્ટર વ્હાઇટને બતાવવામાં આવ્યું હતું કે જેઓ ખ્રિસ્તને અનુસરતાં અતિપવિત્ર સ્થાને ગયા નહોતાં, તેઓ પોતાની પ્રાર્થનાઓ ખાલી પવિત્ર સ્થાને મોકલતા હતા, જ્યાં શૈતાન, ખ્રિસ્ત હોવાનો ઢોંગ કરીને, તેમને એ માનવા દોરતો હતો કે બધું ઠીક છે. તેમણે પવિત્ર સ્થાનને ફરીથી ખોલી દીધું હતું, અને અતિપવિત્ર સ્થાનને બંધ કરી દીધું હતું.

“ઘણાં લોકો ખ્રિસ્તને અસ્વીકાર કરીને અને તેમને ક્રૂર પર ચઢાવવાના ચઢૂદીઓના વર્તનને ભયથી જુએ છે; અને જેમ તેઓ તેમના ઉપર થયેલા શરમજનક દુષ્ટ ચર્ચાઓનો ઇતિહાસ વાંચે છે, તેમ તેઓ માને છે કે તેઓ તેમને પ્રેમ કરે છે, અને પિતરે જેમ તેમને નકારી કાઢ્યો તેમ તેઓ ન નકારે હોત, અથવા ચઢૂદીઓએ જેમ તેમને ક્રૂર પર ચઢાવ્યા તેમ તેઓ ન ચઢાવ્યા હોત. પરંતુ જે દેવ સર્વના હૃદયો વાંચે છે, તેમણે યેશુ પ્રેમને તે પ્રેમને, જે તેઓ અનુભવે છે એવો દાવો કરતા હતા, પરીક્ષામાં મૂક્યો છે.”

પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશના સ્વીકારને આખા સ્વર્ગ અત્યંત ગહન રસથી નિહાળ્યો. પરંતુ ઘણાં એવા, જેઓ યેશુને પ્રેમ કરતા હોવાનું કબૂલ કરતા હતા, અને જેમણે ક્રૂસની વાર્તા વાંચતાં આંસુ વહાવ્યાં હતા, તેમણે તેમના આગમનના શુભ સમાચારનો ઉપહાસ કર્યો. આનંદથી સંદેશ સ્વીકારવા બદલે તેમણે તેને ભ્રમણા જાહેર કર્યો. જેમને તેમના પ્રગટ થવાને પ્રેમ હતો તેઓ પ્રત્યે તેમણે દ્વેષ રાખ્યો અને તેમને ચર્ચામાંથી બહાર કાઢી મૂક્યા. જેમણે પ્રથમ સંદેશને અસ્વીકાર કર્યો, તેઓ બીજા દ્વિતીય લાભાન્વિત થઈ શક્યા નહિ; તેમજ મધરાતના પોકારથી પણ તેઓને લાભ થયો નહિ, જે તેમને વિશ્વ આસપાસ યેશુ સાથે સ્વર્ગીય પવિત્ર સ્થાનના પરમપવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કરવા તૈયાર કરવાનું હતું. અને પહેલાના બે સંદેશોને અસ્વીકાર કરીને તેમણે પોતાની સમજણને એટલી અંધકારી બનાવી દીધી છે કે તેઓ ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશમાં કોઈ પ્રકાશ જોઈ શકતા નથી, જે પરમપવિત્ર સ્થાને જવાનો માર્ગ દર્શાવે છે. મેં જોયું કે જેમ યહૂદીઓએ યેશુને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યા, તેમ નામધારી ચર્ચાએ આ સંદેશોને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યાં છે, અને તેથી તેમને પરમપવિત્ર માર્ગ જવાના માર્ગનું કોઈ જ્ઞાન નથી, અને ત્યાં યેશુની મધ્યસ્થતાથી તેઓ લાભાન્વિત થઈ શકતા નથી. જેમ યહૂદીઓએ પોતાની નિષ્ફળ બલિઓ અર્પી, તેમ આ લોકો પણ તે ખંડ તરફ પોતાની નિષ્ફળ પ્રાર્થનાઓ અર્પે છે, જેને યેશુ છોડીને ગયા છે; અને શેતાન, આ ભ્રમણા પ્રસન્ન થઈ, ધાર્મિક સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, અને ખ્રિસ્તી હોવાનો દાવો કરતા આ લોકોના મનને પોતાની તરફ દોરી જાય છે, પોતાની શક્તિ, પોતાના ચિહ્ન અને ખોટા અજાયબના કામો દ્વારા તેમને પોતાના ફંદામાં મજબૂત રીતે બાંધી રાખવા માટે.” Early Writings, 258–261.

ચૌદમી વાણીનો હાય વિધવાઓનાં ઘરો ગળી જવા અને લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરવા માટે છે. પંદરમી વાણીનો હાય એ માટે છે કે તેઓ પોતાના ધર્માત્મરિતોને પોતાની કરતાં બે ગણાં નરકનાં સંતાનો બનાવે છે. સોળથી બાવીસમી વાણીમાં દુષ્ટો મંદિરની સોગંદ ખાય છે.

“આ સિસ્ટર વ્હાઇટના શબ્દો નથી, પરંતુ પ્રભુના શબ્દો છે, અને તેમના સંદેશવાહકે તેમને તમને આપવા માટે મને આપ્યા છે. ઈશ્વર તમને આજ્ઞા કરે છે કે તમે હવે પછી તેમની વિરુદ્ધ દિશામાં કાર્ય ન કરો. એવા મનુષ્યો વિષે ઘણું ઉપદેશ આપવામાં આવ્યું હતું, જે પોતાને ખ્રિસ્તી હોવાનો દાવો કરે છે, છતાં શેતાનના ગુણધર્મો પ્રગટ કરે છે, અને ભાવ, વચન અને કર્મ દ્વારા સત્યની પ્રગતિનો પ્રતિરોધ કરે છે, અને નિશ્ચિતપણે તે માર્ગે ચાલી રહ્યા છે જ્યાં શેતાન તેમને દોરી રહ્યો છે. પોતાના હૃદયની કઠોરતામાં તેમણે એવું અધિકાર પકડી રાખ્યું છે જે કોઈ રીતે તેમનું નથી, અને જેનો ઉપયોગ તેમણે કરવો જોઈએ નહીં. મહાન શિક્ષક કહે છે, ‘હું ઉથલાવી દઈશ, ઉથલાવી દઈશ, ઉથલાવી દઈશ.’ બેટલ ક્રીકમાં મનુષ્યો કહે છે, ‘યહોવાના મંદિર, યહોવાના મંદિર અમે જ છીએ,’ પરંતુ તેઓ સામાન્ય અગ્નિનો ઉપયોગ કરી રહ્યા છે. તેમના હૃદયો ઈશ્વરની કૃપાથી ન મૃદુ બન્યા છે અને ન વશ કરવામાં આવ્યા છે.” Manuscript Releases, volume 13, 222.

ત્રીસત્રીજા અને ચોવીસમા પદમાં ધિક્કાર ન્યાય, દયા અને વિશ્વાસુપણાની અવગણના કરવા માટે છે. પચીસમા અને છવીસમા પદમાં પ્યાલાનો બહારનો ભાગ સ્વચ્છ કરવાનો ઢોંગ, પરંતુ અંદરનો ભાગ સ્વચ્છ ન કરવાનો વિષય છે.

“આ બજાનો અમારે પાસે માટીનાં વાસણોમાં છે,’ પ્રેરિત આગળ કહે છે, ‘જેથી શક્તિની અતિશય મહિમા અમારી તરફથી નહીં, પરંતુ દેવ તરફથી હોવાનું પ્રગટ થાય.’ દેવ પોતાની સત્યતાની ઘોષણા નિષ્પાપ સ્વર્ગદૂતો દ્વારા કરી શક્યા હોત, પરંતુ આ તેમની યોજના નથી. તેઓ પોતાની યોજનાઓના પરિપૂર્ણ કાર્યમાં સાધનરૂપ થવા માટે માનવોને, દૌર્બલ્યોથી ઘેરાયેલા મનુષ્યોને, પસંદ કરે છે. આ અમૂલ્ય બજાનો માટીનાં વાસણોમાં મૂકવામાં આવ્યો છે. મનુષ્યો દ્વારા તેમની આશીર્વાદો વિશ્વ સુધી પહોંચાડવાના છે. તેમની દ્વારા તેમની મહિમા પાપના અંધકારમાં પ્રગટ થવાની છે.” પ્રેરિતોના કૃત્યો, 330.

પછી પદ સત્તાવીસ અને અઠ્ઠાવીસ દુષ્ટોને ચૂનાઈ પોયાં કરેલા કબરો તરીકે ઓળખાવે છે, અને તેને યશાયા અધ્યાય બાવીસના શ્લોક સાથે જોડે છે, જ્યાં શ્લોક ના તે જે અદ્ભુત કબર બનાવતો હતો તેમાં

ગૌરવ લેતો હતો, પરંતુ તેમાં કદી રહેશે નહીં, કારણ કે દેવ તેને પોતાના મુખમાંથી દૂરના મેદાનમાં ફેંકી દેશે. તે દૂરનું મેદાન બેથેલના ખોટા ભવિષ્યવક્તાની કબર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેને લીધે આજ્ઞાનો ભંગ કરનાર ભવિષ્યવક્તા એ જ કબરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. પછી આઠમું ધિક્કાર કહે છે:

હાય તમને, શાસ્ત્રીઓ અને ફરીસીઓ, કપટીઓ! કેમ કે તમે પ્રભુવક્તાઓની કબરો બાંધો છો, અને ધર્મીઓને સમાધિઓ શોભાવો છો, અને કહો છો, જો અમે અમારા પિતૃઓના દિવસોમાં હોત, તો પ્રભુવક્તાઓના લોહીમાં અમે તેમની સાથે ભાગીદાર ન બન્યાં હોત. તેથી તમે પોતાનાં જ વિષે સાક્ષી આપો છો કે તમે તેઓના સંતાનો છો જેઓએ પ્રભુવક્તાઓની હત્યા કરી હતી. તો પછી તમારા પિતૃઓના માપને પૂર્ણ કરો.

હે સર્પો, હે વિષધરોની પેઢી, તમે નરકની દંડાજ્ઞાથી કેવી રીતે બચી શકશો?

આથી, જુઓ, હું તમારી પાસે પ્રભુવક્તાઓ, જ્ઞાની પુરુષો અને શાસ્ત્રીઓ મોકલું છું; અને તેમામાંના કેટલાકને તમે મારી નાખશો અને ક્રૂસ પર ચઢાવશો; અને તેમામાંના કેટલાકને તમે તમારી સભાસ્થાનોમાં ચાબુક મારશો અને નગરેથી નગરે તેમનો પીછો કરીને સતાવશો; જેથી પૃથ્વી પર વહાયેલું સર્વ ધર્મી લોહી તમારા ઉપર આવે, ધર્મી હાબેલના લોહીથી લઈને બરાખિયાના પુત્ર ઝબર્યાના લોહી સુધી, જેને તમે મંદિર અને વેદી વચ્ચે મારી નાખ્યો.

હું તમને સત્ય કહું છું, આ બધી વાતો આ પેઢી પર આવશે. મથિ 23:29-36.

સર્પો, જેઓ વિષધરોનાં વંશ છે, તેઓ આ અવતરણમાં ન્યાયાધીન ઠેરવવામાં આવી રહ્યા છે. આ અવતરણમાં ન્યાય શેબાની રાણી અને નીનવેના સાક્ષીઓના આધારે નથી, પરંતુ આબેલથી જબર્યા સુધીના લોહીના આધારે છે. યોથી પેઢી, જે વિષધરો છે, તેઓ પ્રાચીન ઇઝરાયેલના બાહ્ય ઇતિહાસમાંથી આવેલા બે સાક્ષીઓ અને પ્રાચીન ઇઝરાયેલના આંતરિક ઇતિહાસમાંથી આવેલા બે સાક્ષીઓ દ્વારા ન્યાયાધીન ઠેરવવામાં આવે છે. લૂક અધ્યાય ત્રણ યોથી અને અંતિમ પેઢીના વિષધરો અંગેના ચાર સંદર્ભોમાંનો અંતિમ છે, અને તે માત્ર મથિ અધ્યાય ત્રણનો સમાનાંતર છે. ચાર સંદર્ભો દર્શાવે છે કે દેવના ધરના અંતિમ ન્યાય દરમિયાન, યોથી પેઢીમાં, એક વર્ગ શૈતાનના પુત્રો અને પુત્રીઓ તરીકે પોતાનો સ્વભાવ પ્રગટ કરશે, અને બીજો વર્ગ દેવના પુત્રો અને પુત્રીઓ તરીકે. વિભાજનનો આરંભ કરાવતી પરીક્ષણની પ્રક્રિયા ત્યારે શરૂ થાય છે, જ્યારે કરારના દૂત માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર દૂત અરણ્યમાં પોતાનો સ્વર ઊંચો કરે છે.

શાસ્ત્રના પવિત્ર વણાટમાં નામો માત્ર ઓળખાયિત્તો નથી, પરંતુ ધીમે ધીમે સંભળાતી ભવિષ્યવાણીઓ છે—ઇતિહાસની સપાટી નીચે ગવાતા બીજા ગીતો, જે મુક્તિના હૃદયને પ્રગટ કરે છે. જ્યારે આદમથી નોહ સુધીના વંશજોના નામોના અર્થોને એક નિવેદનરૂપે ગોઠવવામાં આવે છે, ત્યારે તે એવો સંદેશ ઉત્પન્ન કરે છે, જે વંશાવળી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ઇતિહાસને અનુરૂપ હોય છે. આદમનો અર્થ “મનુષ્ય” થાય છે, અને સેથનો અર્થ “નિયુક્ત” થાય છે. એનોશનો અર્થ “મર્ત્ય” (મૃત્યુના આધીન) થાય છે, અને કેનાનનો અર્થ “શોક” થાય છે. “ઈશ્વરની સ્તુતિ/આશીર્વાદ” (મહાલાલેલ) દ્વારા, સ્વર્ગ “નીચે ઉતરશે” (ચારેદ). સ્વર્ગ “સમર્પિત અથવા અભિષિક્ત જન” (હનોક) તરીકે નીચે ઉતર્યું, જેણે પોતાના પુત્ર મથૂશેલહ (“જ્યારે તે મરે, ત્યારે તે મોકલવામાં આવશે”) દ્વારા ન્યાયનો સંદેશ જાહેર કર્યો. તેનું મૃત્યુ પવિત્ર આત્માના “પ્રબળ” ઊંડેલાના પરાકાષ્ટા બિંદુરૂપ થવાનું હતું, જે લામેક (શ્વાસ) દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, કારણ કે લામેક મથૂશેલહ સાથે એમ જોડાયો જેમ મધરાતની બૂમ બીજા દૂત સાથે જોડાઈ હતી. મથૂશેલહ બીજો દૂત હતો અને લામેક મધરાતની બૂમ, જે નોહના જલપ્રલયમાં પરાકાષ્ટાએ પહોંચી.

વધુ સંક્ષેપમાં કહીએ તો, આ નામો જાહેર કરે છે: “મનુષ્ય પ્રથમ આદમના પરિણામે દુઃખ અને મૃત્યુના આધીન નાશવાન ઠરાવવામાં આવ્યો; પરંતુ દેવના આશીર્વાદ દ્વારા, ખ્રિસ્ત તે પોતાને નીચે આવવા માટે સમર્પિત કર્યો, ક્રૂસ પરના પોતાના મૃત્યુ દ્વારા ન્યાયની જાહેરાત કરતાં, જેના અનુસરણમાં પવિત્ર આત્માનાં

શક્તિ શાળી ઢોળાવ આઠ યું.”

આ દસ નામો સુસમાયારના સંદેશને સંક્ષેપમાં સમાવે છે, અને સાથે સાથે સર્જનથી લઈને અંતિમ વરસાદ સુધી પૃથ્વીના ઇતિહાસનો અનુસરણ કરે છે, જેનું પરિપૂર્ણ સમાપન દ્વિતીય આગમનમાં થાય છે. નામોમાં રહેલું આ પ્રતીકત્વ તેનું સમકક્ષ પ્રકટીકરણમાં શોધે છે. ઉત્પત્તિ અલ્ફા વંશાવળી રજૂ કરે છે, અને પ્રકટીકરણ 7ના 144,000 મુદ્રાંકિત અવશેષમાં ઓમેગાની પરિપૂર્ણતા રજૂ કરે છે.

યહૂદાનો અર્થ “સ્તુતિ” થાય છે, રૂબેનનો અર્થ “જુઓ, એક પુત્ર” થાય છે, ગાદનો અર્થ “સૌભાગ્ય/દળ” થાય છે, આશેરનો અર્થ “આનંદિત/ધન્ય” થાય છે, અને નફતાલીનો અર્થ “કુસ્તી” થાય છે. મનશ્શેહનો અર્થ “ભૂલાવી દેવું” થાય છે, શિમયોનનો અર્થ “સાંભળવું” થાય છે, લેવીનો અર્થ “જોડાયેલો/લગાડાયેલો” થાય છે, ઇશ્સાખારનો અર્થ “પ્રતિફળ” થાય છે, ઝેબુલૂનનો અર્થ “માન/નિવાસ” થાય છે, યોસેફનો અર્થ “વધારો” થાય છે, અને બિન્યામીનનો અર્થ “જમણા હાથનો પુત્ર” થાય છે.

યહૂદાના વંશના સિંહનું અનુસરણ કરનારાઓ દેવના પુત્રો છે, જે સારા ભાગ્યથી આશીર્વાદિત થયેલા છે, કારણ કે તેઓ યાફૂબે દેવ સાથે જેમ મલ્લયુદ્ધ કર્યું તેમ દેવ સાથે સંઘર્ષ કરવાની પરીક્ષાત્મક પ્રક્રિયામાંથી પસાર થાય છે. આ સંઘર્ષ દ્વારા, દેવના વચનને સાંભળવાથી ઉત્પન્ન થતી પવિત્રીકરણની પ્રક્રિયામાં તેમના પાપો ભૂલી જવામાં આવે છે, જે તેમને વાયાત્મક સંબંધમાં ખ્રિસ્ત સાથે જોડે છે. તેમનો પ્રતિફળ એ છે કે તેઓ ખ્રિસ્ત સાથે તેમની સિંહાસન પર માનપૂર્વક નિવાસ કરે, સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં બેસાડાયેલા રહી, જ્યારે દેવ તેમને પોતાના રાજ્યને વિસ્તૃત કરવા માટે વાપરે છે—બાબિલોનમાંથી મહાન જનસમુદાયને પોતાના જમણા હાથના પુત્રો તરીકે બોલાવી કાઢતા.

લેયાના છ પુત્રો રૂબેન, યહૂદા, શિમ્યોન, લેવી, ઇસ્સાખાર અને ઝેબુલૂન હતા. તેની દાસી જિલ્પાહ, જેના નામનો અર્થ “સુગંધિત ટીપું” થાય છે, તેના બે પુત્રો હતા—ગાદ અને આશેર. રાહેલના બે પુત્રો યોસેફ અને બિન્યામીન હતા. રાહેલની દાસી બિલ્હાહનો અર્થ “શરમાળ અથવા ભીરુ” થાય છે, અને તેના પુત્રો દાન અને નફતાલી હતા. ભવિષ્યવાણીના દૃષ્ટિકોણથી અહીંની વંશાવળી વિચાર કરવા જેવી ઘણી રેખાઓ પ્રદાન કરે છે. ઉત્પત્તિ અધ્યાય પાંચમાં આવેલા અલ્ફા અને દસ પેઢીઓથી ભિન્ન રીતે, ઓમેગામાં બાર વંશજો છે, તેની પોતાની નિર્દિષ્ટ ભવિષ્યવાણીય ચલકો સાથે. એક લાખ યુમાલીસ હજારની યાદીમાં, દાનનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી અને મનશ્શેએ તેના ભાઈ એફ્રાઇમનું સ્થાન લીધું.

ઉત્પત્તિની અલ્ફા વંશાવળી પ્રકાશનની ઓમેગા વંશાવળી સાથે સુસંગત છે, કારણ કે ઉત્પત્તિ ખ્રિસ્તના ઉદ્ધારમાંના દેવી કાર્યની ઓળખ કરે છે, અને પ્રકાશન તેમના ઓળખ કરે છે, જે અલ્ફા ભવિષ્યવાણીની ઓમેગા પરિપૂર્ણતામાં, અલ્ફા ભવિષ્યવાણીમાં નિર્ધારિત કરવામાં આવેલી એ જ પ્રતિજ્ઞા અને ભવિષ્યવાણીને સંપૂર્ણ રીતે પૂર્ણ કરે છે.

આ બે રેખાઓનો ઉપયોગ ધાર્મિક શાસ્ત્રીઓ દ્વારા ઘણીવાર કરવામાં આવે છે, પરંતુ કદી પણ “રેખા પર રેખા” પદ્ધતિના દૃષ્ટિકોણથી કરવામાં આવતો નથી. ઉત્પત્તિ અને પ્રકટીકરણની બે વંશાવળીઓ બે સાક્ષીઓ પ્રદાન કરે છે કે દેવ દ્વિતીય સ્તરે બોલે છે. એક ભાષા તે લખિત સાક્ષી છે જેમ તે લખવામાં આવી છે, અને તે સાક્ષીના આંતરિક ભાગમાં એક દ્વિતીય રેખા પ્રતીકાત્મક સ્તરે રજૂ કરવામાં આવી છે. ધાર્મિક શાસ્ત્રીઓ સામાન્ય રીતે ઉત્પત્તિ અને પ્રકટીકરણમાં નામોના અર્થો દ્વારા સંદેશ કેવી રીતે વ્યક્ત થાય છે તે અંગેની સપાટી સ્તરની નિરીક્ષણોથી આગળ વધતા નથી. તેઓ જે જુએ છે તેને એવી નવીનતા તરીકે ગણે છે કે જે તેમના પોતાના માનવીય જ્ઞાન વિશે વધુ કહે છે, જેમ કે નામોના અર્થોમાં રહેલા રૂપકને જોઈ શકવાની તેમની ધર્માભિમાની ક્ષમતા દ્વારા સ્પષ્ટ થાય છે. તેઓ ઇસ્માયેલના બાર પુત્રોમાં રજૂ કરાયેલા સંદેશને કદી જોઈ શકતા નથી. તેઓ મત્થિ અને લૂકામાં ઇસુની વંશાવળીઓને યોગ્ય રીતે નથી જોતા. તેઓ યહૂદાના અંતિમ સાત રાજાઓની, અને ઇઝરાયેલના અંતિમ સાત રાજાઓની, યહૂદાના પ્રથમ સાત રાજાઓની અથવા ઇઝરાયેલના પ્રથમ સાત રાજાઓની વંશાવળીઓને નથી જોતા.

જ્યારે હું કહું છું કે તેઓ નથી જોતા, ત્યારે મારું અર્થ એ છે કે જો તમે Google ને પૂછો કે શું આ વંશાવળીઓ વિષે શિક્ષણો ઉપલબ્ધ છે, તો ઉત્પત્તિ ગ્રંથના આદ્યમથી લઈને નોંધ સુધીના વિષયમાં ઉત્તર "હા" છે, અને એક લાખ યુમાલીસ હજાર વિષે પણ "હા" છે. પરંતુ શું તેઓ ઉત્પત્તિ અગિયારમા અધ્યાયમાં અબ્રામના દસ વંશજોને આ રીતે લાગુ કરે છે? ના. શું તેઓ કાઈનની વંશાવળી અને શેઠની વંશાવળી લાગુ કરે છે? હા, પરંતુ વાસ્તવિક અર્થથી એટલા દૂર કે જાણે તેઓ કોઈ સંપૂર્ણ બીજા જ વિષય પર હોય. નિઃસંદેહ તેઓ મથિ અને લૂકામાં ખ્રિસ્તની વંશાવળીઓને સંબોધે છે, પરંતુ ફરી એકવાર, તેઓ લક્ષ્યથી ઘણાં દૂર ચૂકી જાય છે. તમે પૂછો કે તે શા માટે મહત્વનું છે? કારણ કે મારો આશય આ ભવિષ્યવાણીય વંશરેખાઓની વંશાવળીઓનો એક સમીક્ષાત્મક અવલોકન આપવાનો છે, અને હું શરૂઆતથી જ સ્પષ્ટ કરવું ઇચ્છું છું કે હું બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના પ્રતીક તરીકે યોથી પેઢીના મહત્વને ઓળખવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો છું. આ વંશાવળીઓનો આ અવલોકન તે બાબતમાં સહાય કરશે, પરંતુ જો કોઈ એમ માને કે આગળ અનુસરનારી આ બાબતોનો સરળ સારાંશ જ આ વંશરેખાઓની વંશાવળીઓ વિષે સમજવાનું બધું જ છે, તો તે તેમના પક્ષે બેદરકારી ગણાશે.

આદ્યમથી નોંધ સુધીની વંશાવળી પછી, આપણે ઉત્પત્તિના ચોથા અને પાંચમા અધ્યાયોમાં વંશાવળીઓની બે રેખાઓ જોવા મળે છે. આ બે રેખાઓ કૈનના વંશજો અને શેઠના વંશજો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. આદ્યમથી નોંધ સુધીની વંશાવળી દસ વંશજોને દર્શાવતી હતી, તેનાથી ભિન્ન રીતે શેઠ અને કૈનની બંને રેખાઓ આઠ વંશજોને ઓળખાવે છે. આ કારણસર, તેમને ચાર-ચારના બે સમયગાળાઓ તરીકે ગણવા જોઈએ. શેઠ અને કૈન વાયાના પ્રતીકો છે, અને કૈન તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેઓ યશાયા અઠ્ઠાવીસ અને ઓગણત્રીસમાં મૃત્યુની વાચા કરે છે, જે પ્રચંડ છલકાતા દંડ સમયે રદ થવાની છે. તેઓ તેઓ જ છે, જેઓ પોતાના ઘરો રેતી ઉપર બાંધે છે. જે શિલા ઉપર બાંધે છે, તેઓ જીવનની વાચા કરે છે, જેમ પ્રથમ પીતર, અધ્યાય બેમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે, એવા લોકો તરીકે જેઓએ ચાખ્યું છે કે પ્રભુ સારા છે, અને "પસંદ કરેલી પેઢી" છે. "ઘણા" રેતી ઉપર બાંધે છે, પરંતુ "થોડાં" પસંદ કરવામાં આવે છે.

કૈનની વંશાવળી નામોની સિમ્ફનીમાં એક બળવાખોર સ્વર છે, કારણ કે એ નામો વ્યર્થ માનવીય મહિમાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે સ્વર્ગદ્વારા આઘાત પામ્યા પછી નિર્થક ભટકણ તરફ દોરી જાય છે. ચેતવણીની અવગણના કરતાં, કૈનની વંશરેખા પ્રતિશોધી માનવીય શક્તિમાં આવરાયેલ એક ખોટી દૈવત્વની ઘોષણા કરે છે, જે માનવજાતની કલાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે અને લોખંડી સંસ્કૃતિ ઘડે છે—સુંદર, પરંતુ હિંસક, અને આશાવિહીણ. આ છેલ્લું નિવેદન કૈનની આઠ પેઢીઓમાં રહેલા સંદેશાનો એક સારાવલોકન છે, જે નામોમાંથી અનુસૂત થાય છે.

સેથનો વંશ કાઈનના વંશને કૃપાથી ઉત્તર આપે છે. માનવજાતને નિર્ધારિત કરાયેલ માનવીય દુર્બળતામાં, જે લોકો ઈશ્વરને પોકારે છે, તેઓનું શોક સ્વર્ગ ઉતરે ત્યારે સ્તુતિમાં ફેરવાઈ જશે. મહિમા તરફ ઊર્ધ્વગામી માર્ગ પર, પરીક્ષાકાલ દરમિયાન, "આશા"ની પુકાર સુધી, વિશ્વાસપૂર્વક ચાલતાં, મુક્તિના જળો દ્વારા વિશ્રામ પ્રાપ્ત થાય છે. અંતિમ નિવેદન સેથની આઠ પેઢીઓમાં રહેલા સંદેશાનો સર્વેક્ષણાત્મક સાર છે, જે નામોમાંથી નિષ્પન્ન થાય છે.

આઠ પેઢીઓને ચાર-ચાર પેઢીના બે સમૂહોમાં વહેંચવાનું કારણ કરારના પ્રથમ પગલામાં સ્થાપિત થાય છે, જ્યારે મિસરમાં બંધનવાસની ભવિષ્યવાણી 400 વર્ષ તરીકે ઓળખાવવામાં આવે છે, અને એ પણ કે આ 400 વર્ષ યોથી પેઢીમાં પૂર્ણ થશે. જ્યારે પૌલનું સાક્ષ્ય આલ્ફા કરારની ભવિષ્યવાણીમાં સમાવિષ્ટ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે 215 વર્ષના બે સમયગાળાઓ ઉત્પન્ન કરે છે, જેમાં દરેક સમયગાળો ચાર પેઢીઓથી રચાયેલ હતો. 430 વર્ષોમાં આવેલી આઠ પેઢીઓ 215 વર્ષના બે સમયગાળાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રથમ સમયગાળો તે સારા ફરાઉન દ્વારા પ્રતિનિધિત્વિત થાય છે, જે યોસેફને જાણતો હતો. 215 વર્ષ પછી, એક નવો ફરાઉન થયો, જે યોસેફને જાણતો ન હતો. ત્યારબાદ ચાર પેઢીઓનો આગલો સમૂહ શરૂ થયો.

આઠ પેઢીઓ, સમાન રીતે બે અવધિઓમાં વિભાજિત થઈને, અને સ્પષ્ટપણે પોતાની ચાર પેઢીઓની અલગ અવધિ તરીકે ચિહ્નિત થયેલી હોવાથી, કૈન અને સેઠની આઠ પેઢીઓનો એ જ રીતે ઉપયોગ કરવો યોગ્ય ઠરે છે. જ્યારે એવો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, ત્યારે સેઠની આઠ પેઢીઓ કૈનની આઠ પેઢીઓ સાથે સમરેખિત થાય છે. કૈન તે ઘણાં લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેઓ પશુનું ચિહ્ન ગ્રહણ કરે છે, અને સેઠ તે થોડાં લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેઓ ઈશ્વરની મુદ્રા ગ્રહણ કરે છે. કૈન માનવજાતિનું ચિહ્ન છે, અને સેઠ નોહના કરારના સંદર્ભમાં દૈવત્વ સાથે સંયુક્ત માનવજાતિનું ચિહ્ન છે, જ્યારે; યોસેફ અને મૂસાની વંશરેખા અબ્રામના કરારના સંદર્ભમાં છે.

પછી અધ્યાય અગિયારમાં, પસંદ કરાયેલા લોકોની વંશાવળી શેમથી અબ્રામ સુધીના દસ નામો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. અધ્યાય અગિયાર બેબેલના મિનારની કથા છે, પરંતુ તે સાથે સાથે અબ્રાહમ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામનાર પસંદ કરાયેલા લોકોની વંશાવળી પણ છે. અધ્યાય અગિયાર એવા પસંદ કરાયેલા લોકોને રજૂ કરે છે, જેઓને દેવ સાથે ત્રિવિધ કરારમાં પ્રવેશવાનો હતો. ત્રીજું અને અંતિમ પગલું અધ્યાય બાવીસમાં ઇસહાકનો બલિદાન હતું. અધ્યાય "અગિયાર" અલ્ફાનો આરંભ છે અને અધ્યાય "બાવીસ" ઓમેગાનો અંત છે. નામોના અર્થમાં દેવનો સ્વર સાંભળવા માટે જે વિશ્વાસ આવશ્યક છે, તે તેના વચનના અંકક્રમમાં તેનો સ્વર સાંભળવા માટે આવશ્યક વિશ્વાસથી કશી રીતે ભિન્ન નથી. વંશાવળીનો એક એવો પ્રયોગ, જેને ધર્મશાસ્ત્રીઓએ સ્વીકાર્યો નથી, તે છે ઇશ્માયેલની વંશાવળી, જે ઇસ્લામનું પ્રતીક છે.

અને ઇશ્માયેલનાં પુત્રોનાં નામ, તેમના નામોના અનુસાર, તેમની પેઢીઓ પ્રમાણે આ છે: ઇશ્માયેલનો પહેલો જન્મેલો નેબાયોથ; અને કેદાર, અને અદબેઈલ, અને મિબ્સામ, અને મિશ્મા, અને દૂમા, અને માસ્સા, હદાર, અને તેએમા, ચેતૂર, નાફીશ, અને કેદેમાહ: આ ઇશ્માયેલનાં પુત્રો છે, અને આ તેમનાં નામ છે, તેમના વસવાટસ્થાનો પ્રમાણે અને તેમના ગઢો પ્રમાણે; તેમની જાતિઓ અનુસાર બાર રાજકુમારો. ઉત્પત્તિ 25:13-16.

જ્યારે આ બાર નામોની વ્યાખ્યાઓને એક નિવેદનમાં ગોઠવવામાં આવે છે, ત્યારે તે આ પ્રમાણે વાંચાય છે: "લવિષ્યવાણી પ્રમાણે ઇશ્માયેલની સંતતિ એક ફળદ્રુપ કાળી ચામડીવાળી પ્રજા છે, જે યોહ્દાઓ તરીકે પ્રખ્યાત છે, પરંતુ ઇતિહાસિક તથા લવિષ્યવાણીના દ્રષ્ટિકોણથી 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે અને ત્યારબાદ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે શોકગ્રસ્ત બને છે. બાઇબલના ઇતિહાસમાં તેઓને પૂર્વના સંતાનો કહેવામાં આવે છે. તેઓ અરબસ્તાનમાંથી ઉત્પન્ન થયા, જ્યાં હિબ્રુ પવિત્રસ્થાનની સેવાઓમાં ઉપયોગમાં લેવાતા સુગંધિત મસાલા ઉગે છે. "assassins" શબ્દ ઇસ્લામી ઇતિહાસમાંથી ઉતરી આવ્યો છે અને મૌનમાં લાવવામાં આવતા મૃત્યુનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ક્રુસેડોના સમયમાં ઇસ્લામે કેથોલિક યુરોપને આવરી લીધું, ચારે બાજુથી ઘેરી લીધું અને ઘેરાબંધી કરી, પરંતુ ત્યારબાદ તેમનો સંયમ 1840થી 1844 સુધીના તાજગીને આગમનનું ચિહ્ન બન્યો, તેમજ 9/11થી લઈને રવિવારના કાયદાના સંકટ સુધી પણ. ઇશ્માયેલના પુત્રોના બાર નામોની વ્યાખ્યાઓ અગાઉના નિવેદનમાં ઘાટા અક્ષરો દ્વારા સર્વે દર્શાવવામાં આવી છે."

ઇશ્માયેલની વંશરેખાનાં બાર નામો તેર થાય છે, જો તમે ઇશ્માયેલને પણ એ યાદીમાં ગણો તો. "તેર" એ "બળવો"નું પ્રતીકાત્મક સંખ્યા છે, અને હાગરે જે કર્યું તે પણ એ જ હતું; જેના પરિણામે અબ્રાહમે હાગર અને ઇશ્માયેલને બહાર કાઢવામાં મંજૂરી આપી. પૌલે એ ઘટનાનો ઉપયોગ પ્રાચીન ઇઝરાયેલને દેવના કરારના પ્રજા તરીકે બહાર કાઢવામાં આવ્યા હોવાનો વર્ણન કરવા માટે કર્યો છે, એ જ સમયે જ્યારે તે પોતાની ખ્રિસ્તી વધૂ સાથે કરાર સ્થાપિત કરી રહ્યો હતો.

કારણ કે લખેલું છે કે અબ્રાહામને બે પુત્ર હતા; એક દાસીમાંથી અને બીજો ૨ વતંત્ર સ્ત્રીમાંથી. પરંતુ જે દાસીમાંથી હતો તે શરીર પ્રમાણે જન્મેલો હતો; અને જે ૨ વતંત્ર સ્ત્રીમાંથી હતો તે વચન દ્વારા હતો. આ વાતો રૂપકરૂપ છે; કારણ કે આ બે કરારો છે: એક સિનાઈ પર્વત પરથી, જે દાસત્વને જન્મ આપે છે, અને તે હાગર છે. કારણ કે આ હાગર અરેબિયામાં સિનાઈ પર્વત છે, અને તે વર્તમાન યેરુશાલેમને

સમકક્ષ છે, કેમ કે તે પોતાના સંતાનો સાથે દાસત્વમાં છે. પરંતુ ઉપરનું ચેરુ શાલેમ સ્વતંત્ર છે, અને તે આપણાં બધાની માતા છે. કારણ કે લખેલું છે, હે વંદ્ય યા, જે પ્ર સવતી નથી, આનંદ કર; હે જે પીડા સહન કરતી નથી, ફાટી નીકળ અને પોકાર કર; કારણ કે પતિવાળી કરતાં પરિત્ર યક્ત ને ઘણા વધુ સંતાનો છે. હવે, હે ભાઈઓ, ઇસ હાક જેમ હતો તેમ આપણે વચનનાં સંતાનો છીએ. પરંતુ જેમ ત્ર ચારે શરીર પ્ર માણે જન્મેલાએ આત્મ ૧ પ્ર માણે જન્મેલાને સતાત્ર યો હતો, તેમ હવે પણ છે. તથાપિ પવિત્ર શાસ્ત્ર શું કહે છે? દાસી અને તેના પુત્ર ને કાઢી મૂકો; કારણ કે દાસીનો પુત્ર સ્વતંત્ર સ્ત્રીના પુત્ર સાથે વારસદાર નહીં બને. આથી, હે ભાઈઓ, આપણે દાસીના સંતાનો નથી, પરંતુ સ્વતંત્ર સ્ત્રીના છીએ. ગલાતીઓ ૪:૨૨-૩૧.

ઇશ્કમાએલ ઇસ્લામનું પ્રતીક છે, અને ઇશ્કમાએલની માતા હાગર મૃત્યુની વાયાની ચર્યનું પ્રતીક છે. ઇસ્હાક ખ્રિસ્તી ધર્મનું પ્રતીક છે, અને સારાહ જીવનની વાયાની ચર્યનું પ્રતીક છે. આ કારણસર ઇશ્કમાએલના બાર પુત્રો હતા, કેમ કે બાર દેવના વાયાજનનો પ્રતીક છે, અને ઇસ્લામ દેવના વાયાજનનો એક નકલો છે.

સુસમાયારોમાં ખ્રિસ્તની બે વંશાવળીઓ આપવામાં આવી છે. એક મથ્થીમાં અને બીજી લૂકામાં.

અને યાકૂબે મરિયમના પતિ યોસેફને જન્મ આપ્યો; તેનીમાંથી ઇસુનો જન્મ થયો, જેને ખ્રિસ્ત કહેવામાં આવે છે. તેથી અબ્રાહામથી દાવીદ સુધીની બધી પેઢીઓ ચૌદ પેઢીઓ છે; અને દાવીદથી બાબેલમાં લઈ જવાયા ત્યાં સુધી ચૌદ પેઢીઓ છે; અને બાબેલમાં લઈ જવાયા ત્યારથી ખ્રિસ્ત સુધી ચૌદ પેઢીઓ છે. હવે ઇસુ ખ્રિસ્તનો જન્મ આ રીતે થયો: તેની માતા મરિયમનું યોસેફ સાથે વરદાન થયું હતું ત્યારે, તેઓ એકત્ર આવે તે પહેલાં, તે પવિત્ર આત્માથી ગર્ભવતી હોવાનું જણાયું. મત્તી ૧:૧૬-૧૮.

માથ્યુની વંશાવળી ચૌદ-ચૌદના ત્રણ સમાન અવધિઓ દર્શાવે છે, જે મળી બેતાલીસની એક અવધિ બને છે. કરારના ઇતિહાસમાં ખ્રિસ્ત, કરારના ઇતિહાસના આલ્ફા તરીકે મૂસાની તુલનામાં, ઓમેગા છે. મૂસા ભવિષ્યવાણી કરે છે કે ખ્રિસ્ત “તેમની સમાન” હશે. મૂસાના એકસો વીસ વર્ષની આયુષ્યમાં યાળીસ-યાળીસ વર્ષના ત્રણ અવધિઓ હતા. મૂસાના જીવનની દરેક યાળીસ વર્ષની અવધિ, જ્યારે પંક્તિ પર પંક્તિ ગોઠવવામાં આવે છે, ત્યારે કાદેશ પર પૂર્ણ થાય છે, જે ૧૮૬૩ અને રવિવારના કાયદાનું પ્રતીક છે. ખ્રિસ્તના ત્રણ અવધિઓ દાવીદ, બાબિલની બંદીવાઈ અને ક્રોસ પર પોતાના લોહી દ્વારા ખ્રિસ્તે કરારની પુષ્ટિ કરી ત્યાં પૂર્ણ થાય છે. દાવીદ રવિવારના કાયદાના સમયે વિજયી ચર્યના ઉન્નતિને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને બીજી પંક્તિ રવિવારના કાયદાના સમયે મૂર્ખ કન્યાઓને બાબિલમાં લઈ જવામાં આવતી હોવાને ઓળખાવે છે. ત્રીજી અવધિ ક્રોસ પર પૂર્ણ થાય છે, જે ફરીથી રવિવારના કાયદાનું પ્રતીકરૂપ છે, જ્યાં ખ્રિસ્ત એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર સાથે અબ્રાહમના કરારની અને મહાન ભીડ સાથે નોહના કરારની પુષ્ટિ કરે છે.

આ બે રેખાઓને જ્યારે એકબીજાની ઉપર મૂકવામાં આવે છે ત્યારે જે સમજાઈ શકે છે તે અદ્ભુત છે. મૂસાના એકસો વીસ વર્ષ નોહના ૧૨૦ વર્ષ સાથે જોડાય છે, અને ખ્રિસ્તની બેતાલીસ પેઢીઓ રવિવારના કાયદાના સમયે પ્રતિકાત્મક બેતાલીસ મહિના સુધી રાજ્ય કરનાર ખ્રિસ્તવિરોધી સાથે જોડાય છે.

અને યહોવાએ કહ્યું, મારું આત્મા મનુષ્ય સાથે સદાકાળ સુધી સંઘર્ષ કરતું રહેશે નહીં, કારણ કે તે પણ દેહધારી છે; છતાં તેના દિવસો એકસો વીસ વર્ષના રહેશે. ઉત્પત્તિ ૬:૩.

મથિની વંશાવળી સાથે, જે અબ્રાહામની વાયા પર ભાર મૂકે છે, લૂકાએ રજૂ કરેલી ખ્રિસ્તની વંશાવળી સર્વથા સર્જન સુધી પહોંચી જાય છે, અને આ રીતે એ જીવનની તે વાયા પર ભાર મૂકે છે જે આદમે એદેનમાં ભંગ કરી હતી. લૂકાની વંશાવળી ઇસુથી શરૂ થાય છે અને તેમની વંશાવળીમાં પાછળ જતા જતા આદમ સુધી પહોંચી જાય છે, જેને દેવનો પુત્ર તરીકે ઓળખવામાં આવ્યો છે. આ વંશરેખા સંપૂર્ણ બીજા આદમ પર સમાપ્ત થાય છે, અને તેનું આરંભ સંપૂર્ણ પ્રથમ આદમથી થાય છે. પ્રથમ આદમથી બીજા આદમ સુધી ૭૭ પેઢીઓ દર્શાવવામાં આવી છે.

શાસ્ત્રની વંશાવળીઓ સત્યની રેખાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. અમે હમણાં જ એવી ઘણી રેખાઓ ઓળખી છે, જે કોઈ સત્યની સ્થાપના માટે આવશ્યક સાક્ષીઓની જરૂરી સંખ્યાથી ઘણું વધુ છે. આ વંશાવળીય રેખાઓમાં ઐતિહાસિક પૂર્ણતાઓ અને ભાવિ આગાહીઓનો સ્વર સમાયેલો છે, અને તેમાં પાલમોની—રહસ્યોના અદ્ભુત સંખ્યાકર્તા—નો સ્વર પણ સમાયેલો છે, કારણ કે આ રેખાઓની અંદર મૂકાયેલાં સંખ્યાત્મક ગૂઢપ્રશ્નો બીજો સ્વર પ્રદાન કરે છે. આ બે સ્વરો સાથે ત્રીજો એક અન્ય સ્વર પણ સંભળાય છે—અદ્ભુત ભાષાશાસ્ત્રીનો સ્વર—જેણે સર્વ વસ્તુઓની રચના કરી છે અને તે સર્વ પર નિયંત્રણ ધરાવે છે, જેમાં લોકો, સ્થળો અને વસ્તુઓના નામો પણ સામેલ છે.

જ્યારે યોહાન પાછળથી આવતો અવાજ જોવા માટે વળ્યો, ત્યારે તે ઘણા જળોના ગર્જના સમાન અવાજ હતો; અને જ્યારે દાનિયેલે એ જ દર્શન જોયું, ત્યારે તેમનો અવાજ બહુજનસમૂહના અવાજ સમાન હતો. શાસ્ત્રોના ઉપરી સંદેશમાં, તેમજ સંદેશ સાથે મળતાં નામોમાં, અને સંદેશની અંદરના અંકોમાં પણ—એક જ અવતરણમાં ત્રણ અવાજો છે. જ્યારે તમે આ ત્રણ અવાજો ધરાવતી એક પંક્તિને તેની સમાનાન્તર પંક્તિના ઉપર મૂકી છો, ત્યારે આ ત્રણ અવાજો ઘણા અવાજો બની જાય છે.

અને સિંહાસનમાંથી એક વાણી નીકળી, જે કહેતી હતી, “અમારા દેવની સ્તુતિ કરો, હે તેના સર્વ સેવકો, અને હે તેને ભય માનનારાઓ, નાના તથા મોટા.” અને મેં જાણે મોટી ભીડનો સ્વર, અને ઘણા જળોના સ્વર સમો, અને પ્રબળ ગર્જનાઓના સ્વર સમો અવાજ સાંભળ્યો, જે કહેતો હતો, “હલ્લેલૂયાહ; કારણ કે સર્વશક્તિમાન પ્રભુ દેવ રાજ્ય કરે છે.” પ્રકાશિતવાક્ય 19:5, 6.

ઈઝરાયલના રાજાઓમાં કેટલીક અત્યંત મહત્વપૂર્ણ વંશાવળીઓ જોવા મળે છે. ઉત્તર રાજ્ય એવા ઈઝરાયલના પ્રથમ સાત રાજાઓનો અંત આહાબ, યેઝેબેલ અને એલિયાહ સાથે થાય છે; આમ તેઓ રવિવારના કાયદાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઉત્તર ગોત્રોના છેલ્લાં સાત રાજાઓની વંશરેખા રવિવારના કાયદાથી શરૂ થાય છે અને માનવીય પરીક્ષાકાળના સમાપ્તિએ, જ્યારે દાનિયેલ 12માં માઈકલ ઊભો થાય છે, ત્યારે પૂર્ણ થાય છે. યહૂદાના પ્રથમ સાત રાજાઓ રવિવારના કાયદાથી લઈને માઈકલ ઊભો થાય ત્યાં સુધીનો ઇતિહાસ દર્શાવે છે, અને છેલ્લાં સાત રાજાઓ તે ઇતિહાસની ઓળખ આપે છે જે રવિવારના કાયદા તરફ લઈ જાય છે. બે વંશાવળીય રેખાઓ, બંને પાસે અલ્ફા ઇતિહાસ અને ઓમેગા ઇતિહાસ છે. અલ્ફા ઇતિહાસ 9/11 થી રવિવારના કાયદા સુધીનો સમયગાળો છે, અને ઓમેગા સમયગાળો રવિવારના કાયદાથી લઈને પરીક્ષાકાળના સમાપ્તિ સુધીનો છે. ઈઝરાયલના પ્રથમ સાત રાજાઓ યહૂદાના છેલ્લાં સાત રાજાઓ સાથે સુસંગત થાય છે; અને ઈઝરાયલના છેલ્લાં સાત રાજાઓ યહૂદાના પ્રથમ સાત રાજાઓ સાથે સુસંગત થાય છે.

આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“અંત સુધી અડગ રહો”

“[પ્રકટીકરણ 1:1, 2, ઉદ્ધૃત.] સમગ્ર બાઇબલ એક પ્રકાશન છે; કારણ કે મનુષ્યોને મળતું સર્વ પ્રકાશન ખ્રિસ્ત દ્વારા આવે છે, અને બધું જ તેમનામાં કેન્દ્રિત છે. ઈશ્વરે પોતાના પુત્ર દ્વારા અમને સંબોધ્યા છે, જેમના આપણે સર્જનથી અને મુક્તિથી છીએ. ખ્રિસ્ત અંતિમ દિવસો માટેનું સત્ય તેને આપવા, અને તેને તે બતાવવા કે જે થોડા સમયમાં થવાનું જ છે, પતમોસ દ્વીપ પર નિર્વાસિત યોહાન પાસે આવ્યા. ઈસુ ખ્રિસ્ત દેવી પ્રકાશનના મહાન વિશ્વસ્ત અધિકારી છે. તેમના દ્વારા જ આપણને એ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે કે પૃથ્વીના ઇતિહાસના સમાપન દૃશ્યોમાં આપણે શું અપેક્ષા રાખવી છે. ઈશ્વરે આ પ્રકાશન ખ્રિસ્તને આપ્યું, અને ખ્રિસ્તે તે જ યોહાનને સંપ્રેષિત કર્યું.”

“પ્રિ ય શિષ્ય યોહાન જ આ પ્રકાશન પ્રાપ્ત કરવા માટે પસંદ કરાયેલો હતો. પ્રથમ પસંદ કરાયેલા શિષ્યોમાંનો તે છેલ્લો જીવિત રહેલો હતો. નવા કરારના ૮ ચવરુ થાકાળ હેઠળ તેને એ જ રીતે સન્માનિત કરવામાં આવ્યો હતો જેમ જૂના કરારના ૮ ચવરુ થાકાળ હેઠળ પ્રભુ દાનિયેલને સન્માનિત કરવામાં

આત્મ આ હતા.

યોહાનને સંદેશાવવાનો જે ઉપદેશ હતો, તે એટલો મહત્વપૂર્ણ હતો કે ખ્રિસ્ત સ્વર્ગમાંથી પોતે જ તેને પોતાના સેવકને આપવા આવ્યા, અને તેને યર્યોને મોકલવા કહ્યું. આ ઉપદેશ અમારી સાવચેતીભરી અને પ્રાર્થનાપૂર્વકની અભ્યાસવસ્તુ થવો જોઈએ; કારણ કે અમે એવા સમયમાં જીવીએ છીએ જ્યારે પવિત્ર આત્માના શિક્ષણ હેઠળ ન હોય એવા માણસો ખોટા સિદ્ધાંતો પ્રવેશાવશે. આ માણસો ઊંચા સ્થાનોએ ઊભા રહ્યા છે, અને તેમની પાસે અમલમાં મૂકવા માટે મહત્વાકાંક્ષી યોજનાઓ છે. તેઓ પોતાને ઉન્નત કરવા, અને સમગ્ર વ્યવસ્થાના દર્શનને જ ક્રાંતિકારી રીતે બદલવા માગે છે. દેવએ અમને આવા લોકોથી રક્ષણ મળે તે માટે વિશેષ સૂચના આપી છે. તેમણે યોહાનને આ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતિમ દૃશ્યોમાં જે કંઈ ઘટવાનું હતું તે એક પુસ્તકમાં લખવા આજ્ઞા કરી.

“સમય પૂર્ણ થયા પછી, દેવે પોતાની વિશ્વાસુ અનુયાયીઓને વર્તમાન સત્યના અમૂલ્ય સિદ્ધાંતો સોંપ્યા. આ સિદ્ધાંતો તેમને આપવામાં આવ્યા નહોતા જેઓએ પ્રથમ અને બીજા દૂતના સંદેશાઓના પ્રદાનમાં કોઈ ભાગ લીધો ન હતો. તેઓ તે કાર્યકરોને આપવામાં આવ્યા હતા જેઓએ શરૂઆતથી જ આ કાર્યમાં ભાગ લીધો હતો.”

“જે લોકોએ આ અનુભવોમાંથી પસાર થયા છે તેઓએ તે સિદ્ધાંતો પ્રત્યે પથ્થર સમાન અડગ રહેવું છે, જેમણે અમને સેવન્ય-ડે એડવેન્ટિસ્ટ બનાવ્યા છે. તેઓએ ઈશ્વર સાથે સહકાર્યકરો બનીને, સાક્ષ્યને બાંધી રાખવું અને તેની શિષ્યમંડળીમાં વ્યવસ્થાને મહોર મારવી છે. જેમણે બાઇબલના સત્યના પાયા પર અમારા કાર્યની સ્થાપનામાં ભાગ લીધો હતો, જેમને તે માર્ગચિહ્નોની ઓળખ છે જેમણે યોગ્ય માર્ગ દર્શાવ્યો છે, તેઓને અતિ ઉચ્ચ મૂલ્ય ધરાવતા કાર્યકરો ગણવા જોઈએ. તેઓને સોંપવામાં આવેલા સત્યો વિષે તેઓ પોતાના વ્યક્તિગત અનુભવમાંથી બોલી શકે છે. આ પુરુષોએ પોતાની શ્રદ્ધાને અવિશ્વાસમાં પરિવર્તિત થવા દેવી નથી; તેમણે ત્રીજા દૂતનો ધ્વજ પોતાના હાથમાંથી છીનવાઈ જવા દેવું નથી. તેમણે પોતાની નિશ્ચિતતાના આરંભને અંત સુધી દૃઢપણે પકડી રાખવું છે.”

“પ્રભુએ જાહેર કર્યું છે કે જ્યારે આપણે સમાપન કાર્યમાં પ્રવેશીએ છીએ ત્યારે ભૂતકાળનો ઇતિહાસ પુનઃ વર્ણવવામાં આવશે. આ અંતિમ દિવસો માટે તેમણે આપેલું દરેક સત્ય વિશ્વને જાહેર કરવામાં આવવાનું છે. તેમણે સ્થાપિત કરેલો દરેક સ્તંભ દૃઢ કરવામાં આવવાનો છે. ઈશ્વરે જે પાયો સ્થાપિત કર્યો છે, તેમાંથી આપણે હવે એક પગલું પણ દૂર જઈ શકતા નથી. આપણે હવે કોઈ નવા સંગઠનમાં પ્રવેશી શકતા નથી; કારણ કે એનો અર્થ સત્યથી ધર્મત્યાગ થાય.”

“ચિકિત્સાકીય મિશનરી કાર્યને એ દરેક વસ્તુથી શુદ્ધ અને પરિશોધિત કરવાની જરૂર છે, જે દેવના લોકોએ ભૂતકાળમાં કરેલા અનુભવ પ્રત્યે વિશ્વાસીઓના વિશ્વાસને નબળો પાડે. એદન, સુંદર એદન, પાપના પ્રવેશથી અધોગતિ પામ્યું. હવે તે પુરુષોના અનુભવનું પુનરાવર્તન કરવાની જરૂર છે, જેમણે શરૂઆતમાં અમારા કાર્યની સ્થાપનામાં પોતાનો ભાગ ભજવ્યો હતો.”

“સમયાંતરે આપણે જગતનાં મહાન માનવામાં આવતા પુરુષોના અવસાનના સમાચાર વાંચીએ છીએ. તેમનો સમય અચાનક આવી પહોંચ્યો, જાણે એક ક્ષણમાં જ. ઘણા લોકો, જેમને સારા સ્વાસ્થ્યમાં હોવાનું માનવામાં આવતું હતું, કોઈ ભીજનસમારંભ પછી, અથવા પોતાની જ ઉન્નતિ માટે સ્વાર્થી યોજનાઓ રચ્યા પછી મરી જાય છે. શબ્દ બહાર પડે છે, ‘તે પોતાના મૂર્તિઓ સાથે જોડાયો છે; તેને એકલો રહેવા દો.’ તેનો અર્થ એ છે કે પ્રભુ હવે તેને હાનિથી વધુ રક્ષા કરતા નથી. અચાનક મૃત્યુ આવી પડે છે, અને તેના જીવનભરના કાર્યનું મૂલ્ય શું રહે છે? તેનું જીવન નિષ્ફળ ગયું છે. વૃક્ષ પડી જાય છે, કારણ કે જે શક્તિએ તેને ટેકો આપ્યો હતો તે તેને તેના મૂર્તિપૂજક બલિદાન પર છોડી દે છે.”

“પુરુષો અને સ્ત્રીઓ આનંદ મેળવવા માટે કંઈક શોધવામાં લીન થયેલા છે. તેઓ વ્યર્થ માટે પોતાના પ્રાણ વેચી દે છે, અને દેવ પોતાની દીર્ઘસહનશીલ ક્ષમાશીલતા પાછી ખેંચી લે છે. તેઓ પોતાની પસંદગી પર છોડી દેવાય છે.

“એવા લોકો છે કે જેઓ વર્તમાન સત્યમાં વિશ્વાસ ધરાવવાનો દાવો કરતા હોવા છતાં પોતાની શ્રદ્ધાને અધોગતિ પામવા દીધી છે અને પ્રકાશમાં ચાલવાનો ઇનકાર કર્યો છે. હવે કોણ પોતાના સ્વાર્થી, દુન્યવી સિદ્ધાંતોનો ત્યાગ કરશે? હવે કોણ આત્માની કીમતને વાસ્તવમાં સમજવા પ્રયત્ન કરશે? જો મનુષ્ય સમગ્ર જગત પ્રાપ્ત કરે અને પોતાની આત્મા ગુમાવે, તો તેને શું લાભ? અથવા મનુષ્ય પોતાની આત્માના બદલામાં શું આપશે? શું તમે જીવનના રોટલા અને ઉદ્ધારના જળ માટે ભૂખ્યા અને તરસ્યા છો? શું તમે તે આત્માઓની કીમત સમજો છો જેમના માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા? જેઓને ખ્રિસ્તી માનવામાં આવે છે, શું તેઓ પોતાના વિશ્વાસના અંગીકાર અનુસાર જીવન જીવે છે? શું તેઓ આત્માની કીમત વિષે જાગૃત છે? શું તેઓ સત્યની આજ્ઞાપાલન દ્વારા પોતાની આત્માઓને શુદ્ધ કરવા પ્રયત્નશીલ છે?” Manuscript Releases, volume 20, 150, 151.